

MANCHESTER UNITED

A SUPRAVIEȚUIT ȘI A TREIA OARĂ...

Pentru a înțelege emoția iscată cu ceva timp în urmă în Anglia de vestea, destul de banală — pentru europeni —, a demiterii unui manager și a înlocuirii lui cu altul, trebuie să știi mai întâi ce însemna exact pentru amatorii de sport de pe insula din mijlocul clubului Manchester United. Abia atunci se poate înțelege de ce toate opiniile de informație generală au rezervat acestor stiri spațiul de manșetă al edițiilor lor din 20 decembrie anul trecut...

Manchester United nu este numai glorioasă echipă câștigătoare a șapte titluri de campionat, a trei Cupe ale Angliei și a unei Cupe a campionilor europeni. Este un club ale cărui drame au atins — de mai bine de 30 de ani — înima oricărui cetățean al Regatului Unit.

La sfârșitul ultimului război, nu mai rămânea din Manchester United decât un palmares plin de victorii de prestigiu, al cărui punct de plecare se situează în anul 1908. „Cartierul general” al clubului din Manchester, cu sediul pe Old Trafford, fusese distrus de bombardamente, efectivul său decimat, iar mijloacele financiare necesare reconstrucției se dovedeau insuficiente.

MATT BUSBY — PERSONAJ DE LEGENDĂ

Matt Busby, prestigiosul internațional scoțian și fostul mijloc al echipei Manchester United, după al doilea război mondial este numit manager al clubului. Busby nu a stat prea mult pe gânduri și, în numai câțiva ani, a reușit să strângă o echipă de tineri cu care a câștigat titlul național în 1952, 1956 și 1957, afirmându-și în același timp și aspirațiile la „coroana europeană” prin calificarea în semifinalele celei de-a doua ediții a C.C.E., unde n-a fost eliminată decât de marele Real.

Și iată că, tocmai în cursul celei de a doua participări a echipei lui Busby în C.C.E., a survenit o nouă catastrofă. La 7 februarie 1958, avionul care transporta jucătorii lui Manchester United de la Belgrad, unde tocmai se calificaseră în fața lui Steaua roșie pentru semifinalele competiției europene, s-a zdrobit pe pista aeroportului din München. Byrne, Edwards, Taylor, Whelan, Pegg, Coleman, Bent, Whalley și-au pierdut viața și, alături de ei, gloriosul portar al echipei Angliei, Swift, care, devenit între timp ziarist, acompania echipa în peisajul ei la Belgrad...

Matt Busby a fost unul dintre puținii supraviețuitori, împreună cu Bobby Charlton, Foulkes și Gregg, care doar câteva săptămâni mai târziu vor juca finala Cupei Angliei. Echipa era din nou decimată, dar călduroasa simpatie a mulțimii o purtase literalmente până pe Wembley, trecând peste obstacolele sferturilor și semifinalelor.

FORTA SIMPATIEI POPULARE

Aceeași forță a mulțimii de suporteri și simpatizanți ai lui Manchester United i-a permis lui Matt Busby să reconstruiască din nou o echipă de mare valoare, care a cucerit Cupa în 1963 și campionatul în 1965 și 1967. I-a permis, de asemenea, lui Bobby Charlton, atacant până atunci foarte controversat, de a deveni înima lui Manchester United și să ajungă jucător de bază al naționalei engleze și căpitan al selecționatei din care va face parte de 106 ori.

Eroii unei astfel de aventuri aveau tot dreptul de a fi obosiți. Matt Busby s-a retras pentru a deveni, din manager, administratorul clubului pe care l-a salvat de două ori. Bobby Charlton rămânând încă pe teren până la

sfârșitul ediției din acest an a campionatului, un extraordinar strateg, dar picioarele sale nu mai au aceeași vigoare ca în trecut. Iată însă că o nouă stea apare, acum câțiva ani, pe firmamentul fotbalului din Manchester. O stea însă de un tip foarte nou: George Best. Acest irlandez are totul pentru a plăcea în Anglia în epoca în care calitățile sale de extremă de mare valoare se impuneau tuturor. „The Beatles” și „The Rolling Stones” erau idoli tineretului. Deconcentrarea sa, lipsa de convenție, clasa indiscutabilă pe care o are, au făcut din Best, tânărul nord-irlandez, un idol pentru mulțimile de tineri și tinere.

BEST INCORIGIBILUL

Dar fotbalul englez are tradiții de zece de ani, nu prea ușor de schimbat, iar puritanismul sportiv ocupă aici un loc de cinste. Comportarea lui Best în viața de toate zilele, atitudinea sa ostentativă, anturajul său scandalos au făcut ca personajul de pe extrema dreaptă a lui Manchester United să apară foarte curând incompatibil cu legile fotbalului britanic, în ciuda, repetăm, talentului său de necontestat. Sînt cunoscute acțiunile sale, hotărîrea de a se retrage din fotbal, ca și revenirea sa. Și iată că, după ce a acceptat câteva luni, existența spartană dictată de conducătorii săi, a făcut cunoscut, printr-o scrisoare, clubului ce l-a propulsat în viața fotbalistică a țării că de-a-ceastă dată hotărîrea sa este fără apel și că nimic pe lume nu-l va mai putea convinge să revină la fotbal.

„DOC” HERRERA

Acest eveniment a făcut cel puțin tot atîta vîlvă ca și demiterea managerului Frank O'Farrel, a asistentului său Malcolm Musgrove și a antrenorului său John Aston, toți trei la cîrma echipei lui Bobby Charlton în acel moment. Și totuși, această colectivă „dare afară” este un fapt unic în analele fotbalului englez.

Tommy Docherty, cel mai „continental” dintre antrenorii britanici, a conștientizat că preia conducerea din minile lui O'Farrel, iar Bobby Charlton a declarat: „Voi lupta numai pentru a salva United-ul. Retragerea mea de pe terenul de fotbal nu va avea nici un farmec dacă Manchester United va fi atunci în divizia secundă.” Sarcina aceasta nu avea să fie deloc ușoară însă. Manchester United se găsea în cea mai grea situație din ultimii... 54 de ani, locul penultim și apoi ultimul în clasament accentuînd impresia de vas care eșuează orice ar încerca echipajul său.

Cei care cunoșteau secretele cele mai intime ale lui „United” susțineau că munca oricărui manager este mult îngreunată de prezența lui Matt Busby la direcția clubului, el fiind de fapt responsabil de plecarea lui Mac Guinness și O'Farrel, succesori săi, prin faptul că intervenea constant într-un sector care nu mai era oficial al lui... Docherty („Doc” pentru cei apropiați) a reușit însă să se elibereze de această tutelă. Mai întâi a făcut câteva transferuri costisitoare, mai mulți jucători scoțieni de renume fiind aduși la Manchester. În cele din urmă, spectrul diviziei secundă s-a îndepărtat, balanța financiară a clubului s-a mai echilibrat (nu trebuie să uităm că suportorii clubului din Manchester nu au părăsit niciodată echipa, media de spectatori pe Old Trafford fiind constantă la peste 40.000) iar tehnicianul scoțian (și el), care amintește multe de Helenio Herrera prin felul său de a vorbi și a blufa, și-a câștigat un merit titlu de „salvator”.

Între timp Bobby Charlton s-a retras, Best nu mai

Doi dintre „eroii” lui Manchester United: Matt Busby (omul care a salvat de două ori clubul, dar era să-l compromită a treia oară) și Bobby Charlton (fost recordman mondial al selecționării cu — 106 prezențe după ce a văzut moartea cu ochii).

dă nici un alt semn de viață, iar suporterii din Manchester au avut răgaz să uite foarte slabul loc în clasamentul final al campionatului (18)... Dar, chiar dacă au fost mulțumiți că echipa lor favorită a reușit să supraviețuiască pentru a treia oară, întrebările privind viitorul clubului îi sicile încă. În primul rînd pentru că unul dintre cele mai de tradiție cluburi engleze a trebuit să facă — pentru salvarea de la a treia dramă a sa — uz de mijloace foarte... „continentale”: antrenori schimbați, noi jucători transferați, foarte mulți bani cheltuiți. O destul de derizorie therapeutică, de care veșnicii suporteri al lui „United” nu au fost prea mulțumiți. În orice caz, ei așteaptă confirmarea rezultatelor managerului Docherty în sezonul care urmează. Altfel, nici nu-l va mai crede...

Dumitru GRAUR

CRUYFF MAI ARE PÎNĂ A AJUNGE UN... DI STEFANO!

Fostul jucător al lui Manchester United și al reprezentativei Angliei, DANNY BLANCHFLOWER, s-a aflat nu de mult la Belgrad, urmînd finala „Cupei campionilor europeni” la fotbal, în calitate de comentator al televiziunii britanice.

Criticînd calitatea mediocră a partidei, BLANCHFLOWER a declarat pe marginea jocului lui CRUYFF: „ATACANTUL OLANDEZ ESTE, FĂRĂ ÎNDOIALĂ, UN JUCA-TOR DE CLASĂ MONDIALĂ, DAR NU

numerușilor inamici ai selecționării lui MOORE, despre care se afirmă, în Anglia, că a îmbătrînit... Contrar tuturor așteptărilor, cîteva zile mai tîrziu, la Moscova, BOBBY MOORE a reapărut pe gazon, în partida „contra U.R.S.S., meci pe care englezii l-au cîștigat cu 2-1. După meci, ALF RAMSEY a declarat ziaristilor, cu aceeași mină indiferentă: „VREAU SĂ-I MULTUMESC LUI BOBBY MOORE, CARE A SALVAT ECHIPA DE LA CEL PUTIN TREI GOLURI”.

Calmul selecționerului britanic pare să nu se dezmință nici în aceste zile grele, cînd formația sa are neapărată nevoie de

o victorie contra Poloniei, pe Wembley, pentru a ajunge în etapa finală a C.M...

EUSEBIO ÎȘI JUDECA RECORDUL

„Perla neagră” a Mozambicului a cîștigat așadar „Gheata de aur”, trofeul care se acordă fotbalistului european cu cele mai multe goluri la activ, în campionat. Cu 40 de goluri înscrise în porțile adversarilor din campionatul portughez, EUSEBIO l-a devansat „pe linia sosirii” pe alt celebru golgeter, GERD MULLER. Observăm însă că, demonstrînd multă obiectivitate și modestie, noul deținător al „Gheții de aur” își analizează fără patimă recordul: „TREBUIE SĂ RECUNOSC CĂ MĂSURA „MEA A FOST UȘURATĂ ȘI DE SLĂBICIUNEA APĂRĂRII DIN CAMPIONAT. SPUNE MULT FAPTUL CĂ SAȘE ECHIBE AU PRIMIT PESTE 50 DE GOLURI ȘI OPT PESTE 40! SIGUR CĂ FIECARE GOL MI-A CERUT UN EFORT, DAR NU-I MAI PUTIN ADEVĂRAT CĂ FUNDASHI FOTBALULUI, PORTUGHEZ JOACA DESTUL DE LARG...”.

RAMSEY NU SE DEZMINTE...

Toți martorii oculari au căzut de acord că greseliile lui BOBBY MOORE, căpitanul echipei Angliei, s-au aflat la baza celor două goluri marcate de fotbalistii polonezi la 6 iunie, în importanta partidă Polonia — Anglia, 2-0, din preliminariile C.M. La sfârșitul meciului, însuși cîmpătuatul ALF RAMSEY a declarat că „BOBBY MOORE A GREȘIT ASTĂZI CA UN ÎNCEPĂTOR”, cuvinte care au dat apă la moară

SISTEM ELIMINATORIU LA TURNEUL OLIMPIC '76

• HOTĂRIRI ALE COMITETULUI EXECUTIV F.I.F.A., LA ULTIMA SA ȘEDINȚĂ

În atenția forurilor internaționale de fotbal stau nenumărate probleme în legătură cu organizarea marilor competiții mondiale, mai precis cu sistemul lor de disputare. Asemenea probleme au figurat și pe ordinea de zi a ultimei ședințe a comitetului executiv F.I.F.A., ținută la Leipzig. Forul conducător al fotbalului din întreaga lume, care numără peste 70 de ani de existență și 141 de federații naționale afiliate (cu peste 18 milioane de jucători legitimați), a luat în discuție cîteva din importante chestiuni și a ajuns la măsuri. Redăm cîteva:

SISTEM K. O. LA TURNEUL OLIMPIC. Una din hotărîrile comitetului privește sistemul de desfășurare a turneului olimpic. Întrucît la ultima sa ediție, de la München, s-a constatat că disputarea sferturilor de finală după sistemul „fiecare cu fiecare” a lungit perioada de joc, iar fotbalistii au dat semne de oboseală la meciurile finale, comitetul executiv a decis ca la J. O. 1976 să se revină la sistemul K. O.: cele 16 finaliste vor fi repartizate în patru grupe, în cadrul cărora se va juca „fiecare cu fiecare”, dar din sferturile de finală meciurile vor fi eliminatorii. Deci, se revine la sistemul aplicat la J. O. din 1968. În felul acesta, numărul partidelor se va reduce de la 38 la 32, iar finalisti vor avea de susținut șase și nu șapte meciuri. V. Granatkin, vicepreședinte al F.I.F.A., sublinia pe marginea acestei hotărîri: „Fiecare sistem își are avantajele și dezavantajele lui. Eu cred că sistemul K. O. este mai bun. Trebuie să ne gîndim și la jucători”.

12 SAU 16 ECHIBE LA TURNEUL FINAL? O altă problemă o constituie numărul finalitelor turneului olimpic. Comitetul olimpic internațional este de părere să fie redus numărul finalitelor, F.I.F.A. însă cere menținerea numărului de 16.

MEDALII DE BRONZ UNEI SINGURE ECHIBE. O altă hotărîre a comitetului executiv este aceea că la viitorul turneu olimpic nu se vor mai acorda medaliile de bronz la două echipe, ci numai uneia singure. Finala pentru locul trei, după cum a anunțat H. Kaser, secretarul general F.I.F.A. (de 11 ani), va trebui să desemneze o învingătoare.

NUMĂRUL FINALISTELOR LA C. M. a constituit un alt subiect de discuție. Majoritatea este favorabilă mării acestui număr la 20, deși federațiile naționale din Europa se opun unei asemenea măsuri. După părerea lui H. Kaser, majorarea este justificată și nu ar implica o lungire a duratei de disputare. Cele 20 de finaliste ar fi împărțite în patru grupe a câte cinci echipe, iar din sferturi s-ar putea disputa meciurile după sistemul eliminatoriu. Discuțiile în jurul acestei probleme vor continua, dar în orice caz, dacă se va ajunge la decizia majorării finalitelor, aceasta se va produce la C.M. 1978, în Argentina.

ALTE HOTĂRIRI. În vederea atribuirii organizării C.M. din 1986, o comisie F.I.F.A. se va deplasa în Columbia (iară care a solicitat organizarea acestei ediții) pentru a verifica stadiioanele cu instalațiile lor. Reamintim că în 1978 C.M. se va desfășura în Argentina, iar în 1982 în Spania. Turneul final al preliminariilor C.M. 1974 zona America de Nord-America Centrală se va desfășura în Haiti. F.I.F.A. va organiza școli de antrenori la Teheran în 1973 și la Cairo în 1974. Viitorul congres F.I.F.A. va avea loc la 11 iunie 1974 la Frankfurt pe Main. La ședința lui „International Board” de la 23 iunie a.c., la Guernsey (Anglia), F.I.F.A. va fi reprezentată de sir Stanley Rous, H. Riedel, K. Aston, dr. Szilagyi și dr. Kaser.

REGLEMENTĂRI ALE U.E.F.A. ÎN LEGĂTURĂ CU FOTBALUL FEMININ

Recent, cu prilejul unei reuniuni a U.E.F.A. a fost luată în discuție dezvoltarea fotbalului feminin pe continent. Cu această ocazie au fost făcute o serie de precizări privind organizarea meciurilor și competițiilor, durata partidelor etc.

Forul director al fotbalului european a ajuns la concluzia că este necesară organizarea unei comisii speciale care să supravegheze și să se ocupe de fotbalul feminin. Ea a fost alcătuită și are ca președinte pe danezul A. Dahl Engelbrechtsen și ca membri pe dr. Kerstin Rosen (Suedia) — prima femeie care activează în cadrul U.E.F.A. — Victor de Verre (Elveția) și Hans Deckert (R.F. Germania). Studii preliminare și aprofundate au arătat necesitatea supravegherii acestui sector în cadrul federațiilor naționale și a U.E.F.A. Numita comisie a strîns de la federațiile naționale în a căror organizare fotbalul feminin este mai dezvoltat,

o serie de avize medicale, rezultate din diverse cercetări și a ajuns la concluzia că, pentru moment nu trebuie organizate meciuri de club sau pentru echipele reprezentative în cadrul oficial al U.E.F.A.

Cu ocazia amintitei reuniuni au fost date o serie de dispoziții privind modul în care trebuie să se dispute partidele feminine de fotbal. Astfel:

1. Organizarea fotbalului feminin este supusă, pe plan național, jurisdicției exclusive a federației respective, iar pe plan european celei a U.E.F.A. Forul continental nu recunoaște fotbalul feminin decât dacă el este practicat în cluburi care sînt direct sau indirect afiliate federației naționale. Nu sînt admise echipe mixte sau meciuri între echipe de sexe diferite. În măsura posibilităților, federațiile naționale sînt chemate să contribuie la dezvoltarea fotbalului feminin și să încurajeze formarea de femei-arbitri și antrenori, ca și de atra-

gerea lor în domeniul organizării și administrării fotbalului feminin.

Dispozițiile privind legimăritățile, transferările, măsurile disciplinare etc. vor fi aprobate de federațiile naționale pe baza dispozițiilor analoage ale F.I.F.A.

2. Categoria de vîrstă au fost împărțite în două: junioare — pînă la 16 ani, împliniți la 1 august; senioare — peste această vîrstă. Pe plan național, federațiile au competența de a da dispoziții privind trecerea unor jucătoare dintr-o categorie de vîrstă în alta.

3. Pentru meciurile feminine se vor aplica aceleași 17 legi ale jocului de fotbal cu următoarele excepții: pentru junioare partidele vor dura două reprize a 30 de minute, iar pentru senioare două reprize a 35 de minute. Cît despre mingi, se vor folosi cele de mărimea nr. 4. Balonul va avea o circumferință de maximum 66 cm și de minimum 62. El va cîntări la începutul meciului cel puțin 340 gr și nu va trebui să depășească 390 gr.

4. Competiții pe scară europeană nu vor fi organizate decât de U.E.F.A. Comitetul executiv poate să autorizeze sau să interzică orice competiții internaționale la care iau parte echipe de club de primă divizie aparținînd federațiilor naționale membre. Astfel de competiții nu vor putea fi organizate fără consimțămîntul comitetului executiv al U.E.F.A. De aceea regulamentele de disputare trebuie să fie prezentate acestuia din urmă pentru aprobare. Nu vor putea fi organizate decât competițiile aprobate de federațiile naționale.

5. Întreceri pentru echipe reprezentative naționale vor putea fi organizate în Europa de către U.E.F.A., sub rezerva aprobării lor de F.I.F.A. Participarea la competiții pentru echipe de club sau reprezentative naționale în afara Europei nu va fi permisă decât cu autorizarea U.E.F.A., aprobarea F.I.F.A. și după consultarea federațiilor membre.

Prin dispozițiile pe care Uniunea Europeană de Fotbal le-a făcut publice, s-a produs o certă legiferare a sportului cu balonul rotund în rîndul femeilor, o recunoaștere oficială a lui de către forul fotbalistic european suprem.

DE PRETUTINDENI

MA POT IN NICI UN FEL DECLARA DE ACORD CU IDEEA CA EL S-AR PUTEA PLASA PE ACELASI PIEDESTAL CU GLORIILE DE ALTADATĂ, CA DI STEFANO, KOPA SAU PUSKAS. CRUYFF MAI ARE MULTE DE INVATAT PÎNĂ A PUTEA FI COMPARAT, PE BUNĂ DREPTATE, CU DI STEFANO”.

Declarația lui BLANCHFLOWER, publicată de ziarul londonez „Sunday Express”, a trezit multe comentarii în Olanda. CRUYFF însuși afirmînd că fostul internațional englez... are dreptate!

RAMSEY NU SE DEZMINTE...

Toți martorii oculari au căzut de acord că greseliile lui BOBBY MOORE, căpitanul echipei Angliei, s-au aflat la baza celor două goluri marcate de fotbalistii polonezi la 6 iunie, în importanta partidă Polonia — Anglia, 2-0, din preliminariile C.M. La sfârșitul meciului, însuși cîmpătuatul ALF RAMSEY a declarat că „BOBBY MOORE A GREȘIT ASTĂZI CA UN ÎNCEPĂTOR”, cuvinte care au dat apă la moară

o victorie contra Poloniei, pe Wembley, pentru a ajunge în etapa finală a C.M...

EUSEBIO ÎȘI JUDECA RECORDUL

„Perla neagră” a Mozambicului a cîștigat așadar „Gheata de aur”, trofeul care se acordă fotbalistului european cu cele mai multe goluri la activ, în campionat. Cu 40 de goluri înscrise în porțile adversarilor din campionatul portughez, EUSEBIO l-a devansat „pe linia sosirii” pe alt celebru golgeter, GERD MULLER. Observăm însă că, demonstrînd multă obiectivitate și modestie, noul deținător al „Gheții de aur” își analizează fără patimă recordul: „TREBUIE SĂ RECUNOSC CĂ MĂSURA „MEA A FOST UȘURATĂ ȘI DE SLĂBICIUNEA APĂRĂRII DIN CAMPIONAT. SPUNE MULT FAPTUL CĂ SAȘE ECHIBE AU PRIMIT PESTE 50 DE GOLURI ȘI OPT PESTE 40! SIGUR CĂ FIECARE GOL MI-A CERUT UN EFORT, DAR NU-I MAI PUTIN ADEVĂRAT CĂ FUNDASHI FOTBALULUI, PORTUGHEZ JOACA DESTUL DE LARG...”.